

Streszczenie

Celem przygotowanej rozprawy doktorskiej było przedstawienie komunikowania politycznego ważnego kanału przekazu treści politycznych, społecznych, kulturalnych jakim była Polska Kronika Filmowa. Wykorzystano różne rodzaje definicji komunikowania politycznego, szczególnie: 1) w ujęciu substancjalnym, a więc z poszukiwaniem odpowiedzi na pytanie o treść komunikatów, 2) w ujęciu procesualnym, pozwalającym na rekonstrukcję czynności kształtowania, wysyłania i przetwarzania komunikatów politycznych przy ekspozycji konkretnego podmiotu politycznego. Kronika była magazynem filmowym wydawanym w latach 1944-1994. W trakcie działalności spełniała szereg ważnych funkcji komunikacyjnych: informacyjna, propagandowa, rozrywkowa. W pracy deskrypcji poddano filmowe obrazy dokumentalne przygotowane przez zespół redakcyjny PKF. Szczegółowemu oglądowi poddano propagandowe obrazy: państwa, społeczeństwa kultury. Rozprawa doktorska składała się ze wstępu, sześciu rozdziałów, zakończenia, wykazu źródeł i opracowań oraz wykazu tabel. W pracy przyjęto ujęcie chronologiczno - problemowe. Wybór ujęcia spowodowany był wielością pozyskanych materiałów źródłowych. Podejście chronologiczno - problemowe pozwoliło w większym stopniu usystematyzować materiał badawczy. Rozdziały pracy posiadają jednorodną strukturę wszystkie składają się z trzech podrozdziałów. W rozdziale pierwszym zaprezentowano teoretyczne aspekty komunikowania politycznego PKF, odniesiono się do inspiracji historycznych, opisano funkcjonowanie redakcji PKF. W rozdziale drugim zaprezentowano obrazy komunikowania politycznego PKF w okresie stalinizmu. Szczególną uwagę skupiono na propagandowych obrazach formułującego się powojennego państwa, zaprezentowano wzory osobowe stalinowskiego społeczeństwa, przedstawiono katalog wrogów politycznych. W rozdziale trzecim opisano funkcjonowanie państwa, społeczeństwa i kultury w okresie gomułkowskim. Szczególną uwagę zwrócono na propagandowy obraz I sekretarza, funkcjonowanie społeczeństwa w okresie małej stabilizacji i prowadzoną w państwie komunistycznym politykę kulturalną. W rozdziale czwartym zaprezentowano komunikowanie polityczne PKF w okresie dekady sukcesu Gierka. Szczególną uwagę skupiono na propagandowym wizerunku obrazach I sekretarza, industrializacji państwa, funkcjonowania społeczeństwa w dekadzie sukcesu i prowadzonej polityki kulturalnej. Rozdział piąty poświęcony był komunikowaniu politycznemu PKF w latach 80., zaś w ostatnim szóstym przedstawiono komunikowanie polityczne PKF w okresie przemian ustrojowych w Polsce. Szczególną uwagę skupiono na propagandowych obrazach państwa,

społeczeństwa w okresie terapii szokowej Leszka Balcerowicza i kultury. W dysertacji zostały użyte dwie techniki badawcze: analiza zawartości mediów i technika wywiadu. Ponadto wykorzystano metodę analizy systemowej. Eksploracji badawczej poddano zasoby archiwalne zdeponowane w archiwach Instytutu Pamięci Narodowej, Archiwum Akt Nowych, Filmotece Narodowej.

Słowa kluczowe: Polska Kronika Filmowa, komunikowanie polityczne, ustrój państwa, polityka kulturalna, Polska Rzeczpospolita Ludowa